

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C 1972 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 2300
Datum van uitspraak 25 juni 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/772 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002186038-0001-0016-01-01-1

Not.nr. DE.64.L7.005537/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1199

(RRN

geboren te

op

wonende te

- beklagde -

2. nr. 1200

(ON

Overeenkomstig het Wetboek van

vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv

in faling met als curator mr.

met maatschappelijke zetel te

- beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

meldingsplicht - feiten vanaf 23 februari 2017

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, zonder meldingsakte een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, namelijk de exploitatie van de volgende activiteiten: opslag van diesel, het gebruik van een dieselgenerator, het opslaan en behandelen van papier en karton, ingedeeld in de volgende rubrieken:

gevaarlijke stoffen

17.3 – opslagplaatsen voor gevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen, met uitzondering van de opslagplaatsen, vermeld in rubriek 17.1, 17.4 en rubriek 48

17.3.2 – brandgevaarlijke vloeistoffen en vaste stoffen

17.3.2.1 – ontvlambare vloeistoffen van gevarencategorie 3

17.3.2.1.1 – gasolie, diesel, lichte stookolie en gelijkaardige vloeistoffen met een vlampunt >of = 55° C met een gezamenlijke opslagcapaciteit van

┌ PAGE 01-00002186038-0002-0016-01-01-4 ─┐

17.3.2.1.1.1°b – 100 kg tot en met 20 ton voor andere inrichtingen dan de inrichtingen, vermeld in punt a

Motoren met inwendige verbranding (stationaire motoren en gasturbines)

31.1 stationaire motoren en gasturbines met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van :

31.1.1°

31.1.1°b) 300 kW tot en met 500 kW, als de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een ander gebied dan industriegebied

Papier (papierdeeg, papier, karton en soortgelijke materialen)

33.3 inrichtingen voor het behandelen van papier en karton voor het vervaardigen van waren uit papier of karton

33.3.1°

33.3.1°a) 5kW tot en met 200 kW, als de inrichting volledig is gelegen in een industriegebied

Papier (papierdeeg, papier, karton en soortgelijke materialen)

33.4 opslag van papierdeeg, papier, karton en van waren uit papier en karton, met uitzondering van de opslag, vermeld in rubriek 48

33.4.1° als de inrichting volledig in een industriegebied ligt

33.4.1°a) meer dan 20 ton tot en met 200 ton in een lokaal

(art. 5.2.1. §§ 5 en 6 lid 2, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 2°, b), en 6 lid 2 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 24 november 2017 tot en met 2 augustus 2019 door Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

exploitatieverbod

tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 16.6.5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen onder verbeurte van een dangsom van 100€ per dag bij overtreding van dit verbod.

Vordering herstel

┌ PAGE 01-00002186038-0003-0016-01-01-4 ─┐

tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 100 € per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 8 juni 2020 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

1. _____

De rechtbank:

- *verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;*
- *toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;*
- *veroordeelt eerste beklagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **6.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **750,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);*
- *zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden*
- *verleent eerste beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.*
- *wijst eerste beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.*

Bijdragen

De rechtbank:

- *sprekt in hoofde van eerste beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen*

┌ PAGE 01-00002186038-0004-0016-01-01-4 ─┐

bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- *veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.*

* * *

2. _____

De rechtbank:

- *verklaart tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;*
- *gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling van tweede beklagde **gedurende een proeftermijn van 3 jaar**.*

Bijdrage

*De rechtbank veroordeelt beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.*

* * *

Kosten

*De rechtbank veroordeelt **eerste en tweede beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **58,42 euro**.*

EXPLOITATIEVERBOD

De rechtbank zegt dat er geen reden is om bij wijze van veiligheidsmaatregel het verbod uit te spreken om de inrichting _____ gelegen te _____ te exploiteren.

HERSTEL

De rechtbank:

┌ PAGE 01-00002186038-0005-0016-01-01-4 ─┐

- veroordeelt beklagden op grond van artikel 16.6.6 DABM tot het herstel van de plaats () in oorspronkelijke toestand met name het uitgraven van de resterende verontreinigde bodem onder leiding van een erkende bodemsaneringsdeskundige en het laten verwerken van deze grond in centra voor grondreiniging, het verwijderen van de opslagtanks en generator en het verwijderen en legaal afvoeren van de achtergebleven afval (papier, hout, treinbilzen,...) binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis;
- zegt dat beklagden elk gehouden zullen zijn tot betaling aan het openbaar ministerie van **een dwangsom van 100 euro per dag vertraging** in de naleving van het bevel tot herstel en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van één jaar.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 7 juli 2020 door de beklagde tegen "de beschikkingen van het vonnis, conform het grievenformulier";
- 7 juli 2020 door de beklagde tegen "de beschikkingen van het vonnis, conform het grievenformulier";
- 14 juli 2020 door het openbaar ministerie tegen "alle beschikkingen op strafgebied".

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 7 juli 2020 door de raadsman van de beklagde ;
- 7 juli 2020 door de raadsman van de beklagde ;
- 14 juli 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 11 december 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklagde en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 30 april 2021.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 30 april 2021 in het Nederlands:

┌ PAGE 01-00002186038-0006-0016-01-01-4 ┐

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____ in zijn hoedanigheid van curator,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 8 juni 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de herstellvordering.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld, de straf en de herstellvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende “grievensformulier hoger beroep” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking op grond van de ingestelde beroepen en vervolgens de grieven, heeft tot gevolg dat de beslissing over de schuld van en de toegekende gunst van de opschorting aan de beklaagde _____ de afwijzing van het exploitatieverbod en de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen definitief zijn.

3. De eerste rechter vatte de feiten als volgt samen:

“1. Op het perceel _____ in _____ bevindt zich het bedrijf geëxploiteerd door _____ De zaakvoerder van _____ is

Op 29 november 2016 werd bij de politie een klacht geacteerd met betrekking tot bodemverontreiniging. Er werd een beperkt bodemonderzoek gedaan door een erkende bodemsaneringsdeskundige die tot het besluit kwam dat er een ernstige stookolieverontreiniging was zowel in de bodem (wanden van de gracht) als in het oppervlaktewater. De verontreiniging zou afkomstig zijn van een manipulatie ter hoogte van een voormalige dieseltank. Er werd op 13 februari 2017 een burgemeesterbesluit uitgevaardigd houdende maatregelen ter behandeling van de bodemverontreiniging. Er werd hieraan geen gevolg gegeven door beklagde waarna het besluit werd opgeheven en het dossier werd overgedragen naar _____ :tuurde een aangetekend schrijven waarin beklagde werd verplicht om onverwijld een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren.

Ondanks verschillende pv's, plaatsbezoeken en toelichtingen ten aanzien van de exploitant, gedurende meerdere jaren, heeft beklagde nooit de vereiste milieu- en stedenbouwkundige vergunningen aangevraagd. Er werden pv's opgesteld (stedenbouw, bodemverontreiniging), er werden brieven gestuurd (al dan niet aangetekend), er zijn plaatsbezoeken gebracht (waarbij de diensten weinig fraais naar het hoofd geslingerd kregen) en de exploitant was enkele malen bij de diensten uitgenodigd voor verdere toelichting. Er werd steeds een en ander beloofd, maar concreet veranderde er niets.

2. De politie stelde op 24 november 2017 vast dat het perceel in de _____ in _____ rond het bedrijfsgebouw bezaaid lag met afval en zich in een verwaarloosde toestand bevond. Op de koer aan de linkerkzijde van het gebouw bevonden er zich verschillende opslagtanks met onbekende vloeistoffen. Er lag over de gehele rechterzijde van het asfalt een plas water van ongeveer twee centimeter, waarop een olieachtige laag dreef. Op het ander gedeelte van de koer lag er veel nat papier gestapeld, alsook veel houtafval en treinbilzen. Beklagde _____ was niet aanwezig en werd driemaal uitgenodigd voor verhoor. Hij kwam niet opdagen en nam geen contact op.

3. Uit de verschillende plaatsbezoeken door de gemeentelijke milieudienst bleek de exploitatie een hinderlijke inrichting te betreffen (dieselopslag, dieselgenerator, behandeling en opslag papier en karton). Ingedeelde inrichtingen zijn inrichtingen die als hinderlijk moeten beschouwd worden of risico's met zich meebrengen voor de mens en het leefmilieu. Voor de exploitatie van ingedeelde inrichtingen geldt een vergunningsplicht of meldingsplicht.”

4. De eerste rechter verklaarde de beklagden schuldig op grond van de volgende motieven:

“Gelet op de duidelijke vaststellingen die op zich ook niet betwist worden, staat het voor de rechtbank vast dat er op de terreinen van de _____ in _____ een ingedeelde inrichting werd geëxploiteerd zonder meldingsakte, namelijk de opslag van diesel, het gebruik van dieselgenerator en het opslaan en behandelen van papier en karton in de periode van 24 november 2017 tot en met 2 augustus 2019.

Het verweer van *dat hij niet de bevoegdheid had om de melding te doen, niet wist dat er een melding moest gebeuren en geen kennis had van de vergunningen die de vennootschap al had, is niet ernstig.* *was de specialist en degene die de handel en bewerking van papier deed, die aangesproken werd door de diensten, uitgenodigd werd voor de verhoren, aangemaand werd om zich in regel te stellen en in het burgemeesterbesluit als de verantwoordelijke werd genoemd. Hij was ook degene die beloofde om zich in regel te stellen, die een dieseltank verving en bodem liet afgraven. Hij heeft zich steeds als de verantwoordelijke voorgedaan en gedragen en daar al die tijd niets over opgemerkt. Door de vele aanmaningen wist maar al te goed dat de vennootschap niet in orde was met de milieuvergunningen.* *had niets te maken met de exploitatie van de papierhandel en was slechts de officiële zaakvoerder, terwijl duidelijk de feitelijke zaakvoerder was.* *kan zich niet verschuilen achter deze fictieve constructie en is wel degelijk degene die strafrechtelijk verantwoordelijk is voor de verschillende exploitaties van ingedeelde inrichtingen zonder te voldoen aan de meldingsplicht.*

De misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het statutair doel van de vennootschap en werden voor haar rekening gepleegd. Door niet te voldoen aan de milieuverplichtingen konden immers besparingen gedaan worden. Aangezien de misdrijven wetens en willens werden gepleegd door de feitelijke zaakvoerder kan de vennootschap samen met de natuurlijke persoon worden veroordeeld. Zoals blijkt uit de herhaaldelijk vastgestelde inbreuken op de milieuwetgeving, was er in hoofde van de vennootschap een structureel gebrek aan zorg voor de naleving van deze regelgeving, zodat ook zij strafrechtelijk verantwoordelijk is.”

5. De beklaagde betwist de feiten.

Het hof verwijst naar de voormelde pertinente motieven van de eerste rechter en maakt deze tot de zijne.

Dat de beklaagde oprichter noch zaakvoerder (op papier) of vennoot van de was, sluit zijn schuld aan de te last gelegde feiten niet uit. Ook het gegeven dat hij geen eigenaar was van het bedrijfsgebouw doet hieraan niets af.

De beklaagde werd vervolgd als (mede)dader in de zin van artikel 66 Strafwetboek. De beklaagde was immers, zoals de eerste rechter terecht motiveert, de natuurlijke persoon die de verantwoordelijkheid ter plaatse had. Hijzelf stond in voor de werkelijke uitbating van de site. Dat hij de feitelijke zaakvoerder was, blijkt uit het bovenvermelde alsook uit het gegeven dat hij het nodige deed om een melding van de activiteiten in te dienen alsook om de dieseltank te vervangen, hetgeen hij erkent in conclusie. Tevens erkende hij naar aanleiding van het Burgemeestersbesluit onmiddellijk de nodige maatregelen te hebben genomen en liet hij naar eigen zeggen een expert overgaan tot “*afgraven en verwerken van een vijftal ton bodem*”. Onder stuk 3 legt de beklaagde trouwens een verklaring voor van de daerover dewelke gericht is aan “ (”, hetgeen eveneens aantoont dat hij de verantwoordelijke was.

Uit dit alles blijkt dat de beklaagde wel degelijk de touwtjes in handen had en het beleid van de vennootschap voerde. Hij handelde zoals de eerste rechter terecht aanhaalde wetens en willens zodat er geen grond is voor de toepassing van de decumul van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid tussen de rechtspersoon en de natuurlijke personen door wiens optreden de rechtspersoon handelde.

Dat de _____ niet de ‘verwerking’ van papier tot doel zou gehad hebben, is eveneens niet relevant. De vaststellingen tonen duidelijk aan dat er opslag en behandeling van papier en karton was, hetgeen wel degelijk gerelateerd is aan een van de doelen van de vennootschap, zijnde “de aan- en verkoop van oud en nieuw papier, tissue, karton, pulp”.

Dat de beklaagde geen opmerkingen van het College van Burgemeester en Schepenen had gekregen is evenmin relevant.

Tot slot is de stelling van de beklaagde dat de melding diende te gebeuren vooraleer de vennootschap overging tot het uitbaten van deze activiteiten niet correct gezien dit de verantwoordelijkheid en schuld van de beklaagde in de weerhouden incriminatieperiode niet uitsluit.

De telastlegging blijft ook voor het hof bewezen.

6. De beklaagde _____ pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

De bewezen feiten zijn op grond van artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid voor de natuurlijke persoon strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met een van die straffen.

7. De eerste rechter wees er terecht op dat de beklaagde, samen met de vennootschap, wetens en willens een wederrechtelijke toestand tot stand heeft gebracht, waarbij zij het belang van de samenleving en het leefmilieu ondergeschikt maakten aan de eigen financiële belangen. Beklaagden hebben de illegale toestand ook lange tijd laten bestaan waardoor er een ernstige verontreiniging plaatsvond. Door verschillende activiteiten zonder melding uit te voeren, realiseerden zij besparingen die hun een onrechtmatig concurrentieel voordeel opleverde ten aanzien van sectorgenoten die wel correct de regelgeving naleefden.

_____ is _____ Hij heeft een zeer ongunstig strafrechtelijk verleden. Hij werd al twaalf keer veroordeeld wegens verkeersinbreuken, waaronder een dodelijk verkeersongeval met vluchtmisdrijf, meerdere intoxicaties en dronkenschap aan het stuur en sturen zonder rijbewijs, hetgeen er op wijst dat de beklaagde iemand is die zijn verantwoordelijkheid niet opneemt.

Daarnaast werd hij ook al twee maal veroordeeld wegens inbreuken op het rookverbod.

┌ PAGE 01-00002186038-0010-0016-01-01-4 ┐

Deze beklaagde is derhalve niet aan zijn proefstuk toe en de eerdere veroordelingen en bekomen gunsten, hebben duidelijk niet het verhoopte ontradende effect gehad.

De beklaagde is duidelijk iemand die enkel zijn eigen belangen vooropstelt en geen enkel probleem heeft om daarbij de rechtsregels naast zich neer te leggen ongeacht welke schade dit teweeg brengt aan de maatschappij.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat enkel een gevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 1.000 euro, te verhogen met deciemmen, een gepaste straf is voor de beklaagde. Zowel de voormelde gevangenisstraf als de voormelde geldboete zijn absoluut noodzakelijk om de beklaagde de ernst van de door hem gepleegde misdrijven te doen beseffen en om hem te weerhouden van recidive.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklaagde te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklaagde om een deel van bestraffing met uitstel toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengen ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklaagde een totaal onvoldoende signaal zou zijn om hem de ernst en het ontoelaatbaar karakter van de door hem gepleegde feiten te doen inzien.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd na 31 december 2016 zodat de uitgesproken geldboete wordt verhoogd met 70 deciemmen.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf is nodig om de beklaagde er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

8. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot

wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% in beide aanleggen en veroordeelt de beklaagde tevens tot de vaste vergoeding, met dien verstande dat het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

9. Het openbaar ministerie vordert op grond van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid het herstel.

Artikel 16.6.6 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt:

“§ 1. Naast de straf kan de rechtbank, ofwel ambtshalve, ofwel op vordering van het openbaar ministerie, ofwel op vordering van de gemachtigde ambtenaar, ofwel op vordering van de burgerlijke partij, bevelen om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen, het strijdige gebruik te staken of aanpassingswerken uit te voeren.

Als de gemachtigde ambtenaar daartoe een herstellvordering indient, gebeurt dat op grond van deze vordering.

§ 2. De herstellvordering wordt door de gemachtigde ambtenaar bij het parket ingeleid met een gewone brief, in naam van het Vlaamse Gewest.

De vordering vermeldt minstens de geldende milieuvoorschriften en een omschrijving van de toestand zoals die was voor het misdrijf.

Het vorderingsrecht van de gemachtigde ambtenaar verjaart binnen vijf jaar nadat een toezichthouder voor het milieumisdrijf een proces-verbaal heeft afgesloten, met dien verstande dat het vorderingsrecht niet kan verjaren zolang conform artikel 16.4.8bis een bestuurlijke maatregel kan worden opgelegd of zolang de strafvordering niet vervallen is.

┌ PAGE 01-00002186038-0012-0016-01-01-4 ─┐

§ 3. De rechtbank bepaalt een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen, rekening houdend met de termijn die voor de uitvoering van de herstelmaatregelen is bepaald in de herstellvordering, vermeld in § 1.

De rechtbank kan op vordering van de gemachtigde ambtenaar ook een dwangsom bepalen per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen.”

Uit de vaststellingen is gebleken dat er een ernstige bodemverontreiniging werd vastgesteld.

De door de beklagde voorgebrachte stukken laten niet toe te besluiten dat er een volledig herstel is. Stukken 2 en 3 betreffen een verslag van een interventie op 20 december 2016 naar aanleiding van een lek in de stroomgroep.

De beklagden dienden evenwel op vraag van OVAM ook een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren.

Tevens werd allerhande afval op het terrein waargenomen. Uit de door de beklagde voorgelegde foto's blijkt niet alleen dat het terrein overwoekerd is met planten, maar ook dat er nog steeds stukken materieel, waaronder afvoerbuizen, te zien zijn.

Het herstel, met name door het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek alsook het uitgraven van de verontreinigde bodem onder leiding van een erkende bodemsaneringsdeskundige en deze grond laten verwerken in centra voor grondreiniging en het verwijderen van de opslagtanks en generator en het papier en afval dat op het terrein is achtergebleven, dringt zich dus nog steeds op.

Het herstel dient te worden bevolen ten aanzien van de daders van het misdrijf zodat de stelling van de beklagde, dat hij niet tot het herstel kan gehouden zijn omwille van het faillissement van de , niet correct is. De veroordeling tot het herstel is gebaseerd op de veroordeling wegens het misdrijf.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan.

Gelet op het talmen van de beklagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De beklagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om hem aan te zetten tot vrijwillig herstel. Er is geen

grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in casu de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het vonnis van 8 juni 2020 definitief is voor wat betref:

- de schuld van en de toegekende gunst van de opschorting aan de beklaagde
- de afwijzing van het exploitatieverbod;
- de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ wegens de bewezen telastlegging tot een gevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 70 deciemmen tot 8.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

┌ PAGE 01-00002186038-0014-0016-01-01-4 ─┐

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

beveelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend onder _____ door het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek alsook het uitgraven van de verontreinigde bodem onder leiding van een erkende bodemsaneringsdeskundige en deze grond laten verwerken in centra voor grondreiniging en het verwijderen van de opslagtanks en generator en het papier en afval dat op het terrein is achtergebleven en dit binnen een termijn van twaalf maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit arrest binnen de gestelde termijn;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 64,26 euro in eerste aanleg en 145,57 euro in beroep;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 33,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020*) ten last van de Belgische Staat.

Als inlichting over de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf en de mogelijke modaliteiten ervan wijst het hof, de veroordeelde(n), op de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, de Wet van 17 mei 2006 houdende oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, beide gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 juni 2006, en de in uitvoering van deze wetten uitgevaardigde besluiten.

Kosten eerste aanleg:

Foto's:	€ 5,46
Dagv. 1 ^e bekl.:	€ 26,48
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 26,48
	<hr/>
	€ 58,42
+ 10 %:	€ 5,84
	<hr/>
Totaal:	€ 64,26

Kosten beroep:

Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 70,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 26,67
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 26,67
	<hr/>
	€ 132,34
+ 10 %:	€ 13,23
	<hr/>
Totaal :	€ 145,57

Kosten beroep t.l.v.Staat:

Afschrift vonnis:	€ 33,00
-------------------	----------------

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, en en in openbare rechtszitting van **25 juni 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

